

gene intet har at gøre med en enhedsskat, idet skatteprocenterne netop stadig kan varieres efter serviceniveau.

Inden for denne – nødvendigvis meget generelle – målsætning stilles de nedenfor opregnede forslag. Det fremhæves, at forslagene, som nævnt, tilstræber, at ændringerne i byrdefordelingen mellem kommuner og amtskommuner bliver så små som muligt. De har karakter af forbedringer og justeringer af det eksisterende generelle tilskuds- og udligningssystem i forbindelse med en omdefinering og præcisering af den funktion, de enkelte elementer i systemet varetager.«

Som det fremgår heraf, har regeringen ikke ment at have grundlag for at foreslå et system, som indebærer fuld overensstemmelse mellem beskatningsniveau og serviceniveau (fuld udligning), bl.a. fordi dette ville medføre ganske voldsomme ændringer af den nuværende byrdefordeling.

Der er derfor ikke – som hævdet – modstrid mellem lovforslagets formål og indhold.

I den forbindelse bemærkes, at den i skrivelsen indeholdte påstand om, at ulighederne mellem kommunerne er blevet større i 70'erne, umiddelbart synes vanskeligt at begrundes. Der kan her bl.a. henvises til Rolf Norstrand: Udviklingslinier i den kommunale beskatning og udligning, pp. 42–60, hvoraf det fremgår, at der fra 1970 til 1980 har været »en udtalt tendens til udjævning af de regionale forskelle i udskrivningsprocenterne« (p. 44) og »en tydelig tendens til udjævning af forskellene i udskrivningsgrundlagene pr. indbygger« (p. 54).

Kommunens frygt for, at finansieringsvilkårene vil nødvendiggøre en ny kommunal inddeling, synes derfor også at savne tilstrækkelig begrundelse i det præsenterede materiale.

Dernæst hævder Brørup kommune, at forslaget i en række henseender er ugunstigt for mindre kommuner.

Der er herved ikke taget hensyn til, at de gennemførte og foreslåede nedsættelser af bloktilskuddet ville have medført en væsentlig byrdefordelmæssig ændring til ugunst for netop kommuner med lave beskatningsgrundlag, hvis fordelingen var sket efter udgiftsbehov. Der kan her henvises til beregningerne i bilaget til kommunens skrivelse (p. 6), som viser at Brørup ville have lidt større tab

ved en uændret fortsættelse af det hidtidige tilskuds- og udligningssystem.

Herudover skal det fremhæves, at de mindre kommuners tab for en stor dels vedkommende skyldes nedsættelsen af vejkriteriets vægt. Denne nedsættelse er begrundet med, at kriteriet ikke afspejler et egentligt udgiftsbehov. Regeringen har imidlertid – netop af hensyn til de mindre kommuner – ikke ment at burde foreslå, at det helt bortfalder.

ad 2). En så væsentlig forhøjelse af *udligningsniveauerne* som foreslået i Brørup kommunes skrivelse vil medføre en drastisk ændring af den hidtidige byrdefordeling, hvilket regeringen ikke har ment at burde foreslå.

Om *selskabsskattens* eventuelle inddragelse i udligningsordningen bemærkes, at det kommunale provenu pr. krone selskabsindkomst (6 pct.) i forvejen er så beskedent, at der næppe er grundlag for en udligning.

Endelig bemærkes det, at en fordeling af statstilskuddet efter *skattegrundlag korrigeret for kommunal udligning* ville medføre, at statstilskuddet ikke længere ville være udligningsneutralt, jfr. svaret på spørgsmål 50.

Indenrigsministeriet kan derfor ikke anbefale de af Brørup kommune foreslåede ændringer af lovforslaget.

2. Derudover er der i skrivelsen foretaget en række konsekvensberegninger af lovforslagets virkninger.

I disse beregninger er det dog tilsyneladende overset, at beregningsgrundlaget ifølge forslaget fremrykkes fra året to år før tilskudsåret til året forud for tilskudsåret, hvilket isoleret set virker som en skærpelse af udligningen.

Dernæst synes beregningerne af konsekvenserne af den mellemkommunale udgiftsbehovsudligning at bygge på en forudsætning om, at det hidtil gældende bloktilskud »gav 100 pct. udligning af forskelle i udgiftsbehov« (bilag til skrivelsen, p. 3). Dette er – som påvist af finansieringsudvalget – ikke rigtigt, idet det hidtil gældende bloktilskud kun dækkede en mindre del af udgifterne, hvorfor dets udligningsvirkning kan anslås til ca. 0,25. Der sker følgelig ingen væsentlig ændring i udligningen af forskelle i udgiftsbehov.

En vurdering af lovforslagets konsekvenser for Brørup kommune må derfor fortsat